

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . . . 20 кор.
на пів року . . . . . 10 кор.
на чверть року . . . . . 5 кор.
на місяць . . . . . 1-70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 16 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очи і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят 5 1/2 год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцова в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламації неопечатані вільні від порти. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 3) с. від стрічки.

Ворохобня в Хорвації.

(X) Протимадьярска ворохобня в Хорвації не лише не втихомирила ся, але навпаки починає задавати чимало клопоту міністрів президентови Сельови, котрий не лише відкликав попереднє успокоюванє, але додав, що положенє стало вельми грізне і прибирає щораз ширші розміри. З ріжних сторін краю звіщають про вибухи нової ворохобні, про зриванє таблиць з мадьярськими написами, про загроженє залізничних шляхів і стацій. Так наспіла вість, що в Загребі має бути висаджений у воздух будинок дирекції угорських державних залізниць, побують ся в деяких місцях зруйнована залізничного шляху і телеграфів. Минувшої неділі сконфіковано багато розкинутих прокламацій до хорватского населеня, щоби нищило залізницю і телеграфи і порвало всяку комунікацію. Рух захопив особливо ширші верстви хорватского селянства, а інтелігенція їздить по краю і агітує. Pester Lloyd звіщає, що агітатори звивають убивати всіх, що не схотять присягнути, що в будуччині будуть голосувати проти правительства, хто є прихильний Мадьярам і буде за угодою, — бо за се нічого не буде, позаяк цісар дасть захист, а архикнязь Рудольф, що проживає тепер в Росії, прийде з Москалями і поможе Хорватам.

Хоч в тих вістях багато мусить бути пересадити, всеж се неперечно, що відносини там вельми нездорові і потребують рішучої направи. Невдоволенє і огірченє проти мадьярщини захопило там широкі верстви. Тимчасом бан хорватский не знає иншого способу на се, лише поліцію і жандармів, він уповає на підмогу Селя, а сей одобряє все, що зарядить бан.

Одначе вже й Сельови починає бути моторошно, він признає цілу грозу положеня в Хорвації, але стоїть безрадний, бо має свої клопоти з Кошутівцями, а крім того, здає, ся більше єму лежить на серці особа бана, як потреби і права хорватского народу.

Супроти всего того вельми замітне є пропамятне письмо опозиції до бана з нагоди ворохобні хорватскої, яке наводить дословно Pester Lloyd. Се письмо наводить всі нарушеня законів заподіяні за управи бана і домагає ся від него ще перед скликанєм сойму таких розпорядків, які би могли усмирити зворушенє населеня, викликане тими надужиттями. Згадані в горі події не є зовсім наслідками штучної агітації хорватскої опозиції, або змаганє віденської камарилі, як се тепер голосять всі мадьярські дневники, але се природні наслідки сеї політичної системи, після якої поступає загребске правительство.

Для успокоюєня зворушеного населеня домагають ся хорватські народні заступники: 1) щоби правительство наказало підвладним органам не заборонювати дозволених законами прилюдних зборів а особливо таких зборів, які відбувають ся за особистими апросинами; 2) щоби прокураторіям і

адміністративним органам заборонено безосновні і безмежні конфіскати часописий; 3) щоби бан зарядив усуненє протизаконних написів і хоругов на будинках спільних хорватско-угорських урядів.

Все те плоди гнобленя національностей в Угорщині.

Д О П И С ь

з Городенки.

(Товариство «Січ». Нове Товариство «русских дівчат».)

Щоби показати нашим патріотам, що можна зробити, сли має ся бодай крихітку доброї і непримусеної волі, вкажу на товариство «Січ» в Городенці, в котрім групує ся тепер міщанська і селянська молодіж. Се товариство повстало перед трома місяцями і так гарно розвиває ся, що такого розвою пожелати би і кожній нашій селянській інституції. Все те завдячати треба теперішньому кошовому і основателеви сего товариства Вп. д. рови Михайлови Бабюкови, бо він бачучи, що городенська молодіж чимраз то більше улягала деморалізації і що між нею зачав ширити ся погубний індеферентизм національний, вправ на дуже добру гадку засновати спеціальне товариство для молодіжи, в котрім би она виховувала ся на таких горожаях, яких нам Русинам брак під теперішню грізну хвилю. І можна сказати вже по тримісячнім існуваню сего товариства, що п. Бабюк зробив значний крок на поля простонародної просвіти.

Відвідуєчим се товариство тяжко було повірити, що оно існує доперва три місяці — так гарно розвинуло ся. Занимає оно тепер дві просторі кімнати, в котрих вечерами збирає ся численно молодіж. Одні читають пильно часописи, другі гудять коло бібліотекара, мов прочли і визичують книжки, а инші знов, прочитавши часописи, забавляють ся невинними іграми. Що неділі і свята просторі салі «Січи» не є в силі помістити цілої молодіжи — так много збирає ся єї тут. Треба признати п. д. рови Бабюкови, що дуже добре зрозумів необхідні потреби молодіжи і памятав, що молодіж потребує також забавити ся. Проте під єго доглядом відбувають ся в «Січи» що неділі танці, а нетанцюючі забавляють ся в кругольни. Здавало би ся комусь, що се річ незначної ваги — але се має на відвороть. Бо треба знати, що до тепер молодіж в Городенці уряджувала собі танці перед жидівськими шинками, що не обійшло без пиятики, а часом — жестоких бійок. Се все не має тепер місця в «Січи» і молодіж під доглядом старшини товариства вводить ся і бавить ся прилично та статочно. Згадати також треба, що при «Січи» завязав ся аматорский кружок драматичний, котрий за час короткого свого існуваня дав вже кілька популярних вистав аматорських. Словом городенська «Січ», се не звичайне явище і сли так дальше товариство буде розвивати ся, то може привести великі користи загальній народній справі. Проте і гака-та бісить ся, що п. Бабюкови удало ся зорганізувати таке товариство і пускає на него огидні клевети. Солею єї в оці се, що наша міщанська і селянська молодіж не валяєсь по жидівських шинках, але скупляєсь в своїм товаристві і виховуєсь на гідних синів свого народу.

Милою вістню приходить ся мені поділити

ся також, що аналогічне товариство для дівчат міщанських і селянських основує п. на Волошиньска. Се товариство має скупляти в собі всі дівчата, заохочувати їх до самообразованя і збуджати в них тривку свідомість національну. Наміри п. Волошиньскої дуже благородні і дай Боже, щоб як найскорше здійснили ся, за що чекає єї велика вдячність від тих, котрим отворять очи і поведе їх до нового щастя. А що поведе ся, на се запорука в самій ініціаторці, що вже від довшого часу належить в Городенці до найдіяльніших членів інтелігентної громади рускої. Жадне видійніше діло для ширшого загалу не збуло ся тут, щоби п. Волошиньска не брала в нїм живої, діяльної участі — і то дуже часто працюючи не тільки за себе, але і за других.

Наше міщанське і селянське жіноцтво дуже занедбане під зглядом просвітним, проте надїятись треба, що за приміром п. Волошиньскої підуть всі панючки в Городенщині і зачнуть організувати коло себе селянські дівчата і вказувати їм добру дорогу. Тільки доброї волі, а все піде успішно, бо дівчата дають ся скорше зорганізувати як хлопці, і користи з такого дівочого товариства були-б дуже великі. Знаю приміром, що одній пані в Городенщині удалось гурток дівчат виучити вишивати ріжні річи так гарно, що люди у Львові не хотіли вірити, щоб се робили руки селянських дівчат, а чогож і як багато можна доконати в спеціальнім товаристві дівочім! Лиш зближіть ся до сих дівчат, пригорніть їх ширим серцем — з того вийде певно велика моральна користь і окраса життя і для Вас, пані організаторки, а тим більше для сільского жіноцтва.

З близька і далека.

Всепольська інтригантка Slowo polskie доносить в телеграмі з Єзуполя, що там хлопці мали підгрозувати ся побитєм гр. В. Дідушицкого та що візвано інтервенції станицлавівского староства. Причин, ані вислідів сеї дрібної події депеша не подає. Мимо того інтригантка поставила сю звістку на чільне місце ранішнього числа і охрестила назвою: Rozruchy chłopskie w Galicyi!

Полуднево-славянські студенти у Відни видали на відбутім вчера вічу в сали Католицкого касина ось який маніфест: Вже найвисший час, щоби ми, полуднево-славянські академики з Австро-Угорщини та инших славянських країв заняли голос в справі наших братів в Македонії і Старій Сербії, де они на ганьбу цілої Европи еще нині стогнуть під ярмом в тяжкій неволі і де Турки знуцають ся над ними. Тому ми, полуднево-славянські студенти, почувемо ся до обовязку звернути увагу всіх культурних народів Европи на надмірно сумні відносини, викликані єгоїстичним поведєнем деяких держав. Мусимо з жалем ствердити, що наші полуднево-славянські послы не поінформували у відповідний спосіб культурної Европи про варварства Турків і не запелювали до неї з причини проливу крови наших братів турецкою дичею. Також мусимо наклеїти поведєне деякої частини праси, а особливо N. fr. Presse, яка прямо торгує народами і племенами. Вкінці студенти апелюють до цілої культурної Европи,

щоби варварській господарці Турків зробила ко- нець.

В Союзних Державах північної Аме- рики з днем 1. червня с. р. стане обов'язувати недавно ухвалений палатою послів і прийнятій сенатом закон про імміграцію в границі Сою- зних Держав. Цілюю того закона є, обмежити зростаючу чим раз то більшу імміграцію евро- пейського пролетаряту, головню-ж крайню убого- го пролетаряту з полуднево-романських і пів- нічно-славянських країв. Первісно в проєкті того закона між перешкодами до вступлення на аме- риканську землю вставлено і аналіфбетизм, через що імміграційний закон, зглядно его про- ект, звертав ся найбільше против емігрантів Ру- синів, Словаків і Поляків. Та позаяк тим спосо- бом виключено би від імміграції і Яванців, дуж- же пожаданих як робітників на плантаціях американських плантаторів на островах гавай- ских, то в сенаті сю точку з проєкту усунено. Всеж таки й в теперішній формі закон дасть ся нераз в знаки нашим емігрантам, тим біль- ше, що еміграція з Галичини до північної Аме- рики чим раз то зростає. Після постанов зако- на від 1. червня сего року не вільно буде пе- реселяти ся в межі Союзних Держав: дурнова- тим, божевільним, епілептикам і всім тим, що були умово хорі в послідних 5 літах; жебракам і людям, що можуть стати ся публичним тяга- ром; хорим на відражаючу, небезпечну або за- разливу слабість; караним за понижаючі про- ступки; многоженцям; анархістам та особам, що бажать насильного знесеня всяких прави- тельств і замордованя публичних урядників, або що похваляють такі учинки і думки; немораль- ним жінцивам і тим, що спроваджують таких жінцин; особам, котрі прибувають до Америки не на свій кошт, але при чужій підмові; закон- трактованим робітникам, з виїмкою слуг і умо- во працюючих. Особи карані за політичні про- ступки можуть поселювати ся в Америці і на- дальше. Вкінци постановляє закон, що виконаня закона мають пильнувати осібні еміграційні уряди і що они будуть могли назад завернути до Європи кожного, кому закон казує вступу на землю Вашингтона.

З державної ради.

Посли Грегорчич, Дейм і Бромовски скла- дають свої мандати до комісії. Між інтерпеля- ціями находять ся пос. Гіжовського в спра- вах податкових у Львові; пос. Свєртні в спра- ві будови нової пошти на двірці в Станиславові;

пос. Василька і Штраутера в справі зни- женя тарифа для галицької нафти; пос. Да- шинського за надужитя староства в Бялій; пос. Вас. Яворського в справі відносин в ру- ській школі в Криниць.

Про будучого намісника Галичини.

дав відповідь президент міністрів др. Кербер на дотичну інтерпеляцію пос. Брайтера. Др. Кербер сказав, що ніколи не був більше свідомий сво- єї відвічальности, як в хвилі, коли предкладає до заменованя нового начальника краю. Знає відносини в Галичині докладно і найповажній- шим его старанем є довести до їх поліпшеня. Гр. А. Потоцький надає ся до сего вельми, бо позискав собі симпатію всіх сторонництв в сой- мі не лише через посередничу і зичливу ін- тервенцію, але також через се, що є вільний від т. зв. духа кастовости. Як високо образо- ваний чоловік вільний є також від сих недомагань, які — як інтерпелянт висказує ся — мнимо довели до сего, що не минає рік, аби події в Галичині не заалармували цілої Європи. Коли навіть мушу признати — висказав ся прем'єр — що про таке занепокоєнє нашої часті світа га- личицькими відносинами нічо не знаю, то уважаю конечним, щоби в самім краю привести успоко- єнє і щоби і докладно функціонуюча адміністра- ція була заповнена. Визначна личність дезигно- ваного намісника дає цілковиту гваранцію. (Оплески).

Забуреня на віденській політехніці.

З дневного порядку приступлено по кількох формальних запитанях — до дискусії над від- повідною міні тра Гартля в справі забурень на віденській політехніці і університеті. Пос. Бер- гер виводить, що забуреня спровокували кле- рикальні студенти і жадає цофненя релігійної студентів. Бергер відмовляє не признаючим по- єдинку студентам ношеня відзнак і радить їм радше взяти в руки кропило та кінчить стере- типовим окриком: los von Rom! Пос. Вайскір- хнер вказує на те, що в Німеччині є 6000 не- поєдинкуючих ся студентів, а прецінь они носять відзнаки. В Австрії також повинна бути свобода не лише для німецько-народовецьких студентів, але і для католицьких. Вкінци домагав ся від мі- ністерства слідства в справі релігюваня студентів.

Міністер просвіти др. Гартель відчитав справозданє професорів віденської політехніки і університету з заявою, що академічні власти зараз по вибуху перших непорозумінь межі сту- дентами видали строге напінненє до репрезен- тантів і візване до удержаня ладу. Бєсідник підніє, що релігюваним студентам прислугує

право рекурсу, та що нема причини посуджува- ти професорів о строгість і брак справедливости, як се вчинено підчас дискусії.

Пос. Лехер виступив дуже остро проти професорів, та твердив, що відзнаки прислугують лише німецьким народовцям і що они ніколи не призвоять се католикам. Пос. Ебенгох жа- лувсь, що теперішня дискусія не причинить ся ся до услюковня. На висказ Бергера, що като- лідка церков є ворогом поступу, звернув его у- вагу, що прецінь два некатолідські монархи від- дали честь Папі римському, іменно Едвард ан- глійський і Вільгельм німецький. Вкінци обгово- рював відносини між студентами і жадав рівно- го права для всіх.

Відтак замкнено дискусію і вибрано гене- ральних бесідників, з яких пос. Штайн про- зрік ся голосу, а пос. Штайнер доказував, що відповідь міністра не може его вдоволити. На сім вичерпано дискусію і замкнено засіданє. Слїдуюче у вторник.

Н О В І Н К И.

— Календар. В неділю: руско кат. Пелагії; рим.-кат. Пасхаліса. — В понеділок: руско- кат. Ірини муч.; рим.-кат. Фелікса. — В втор- ник: руско-кат. Йова многострад.; рим.-кат. Пе- тра, Келестина.

— До наших Вп. Патріотів в Городенщині. При- гадуємо, що речинєць загальних зборів філії Товариства «Просвіти» назначений на день 1. лат. червня (другий день латинських зелених свят). Звертаємось єще раз до наших Вп. от- ців духовних, щоб розвинули як найширшу агі- тацію, аби як найбільше селян взяло участь в сих зборах. — Основателі філії «Просвіти» в Городенці.

— З Бродів. Пригадуємо, що вечерок з танця- ми Тов-а «Освова» в Бродах — на дохід руско- укр. повіт. Бурси в Бродах відбуде ся вже слі- дуючого четверга (21. мая). Комітет докладає заходів, щоби забава випала як найгарнійше. В тій цілі постарав ся о знаменитого аранжера і охочих танцюристів. — Комітет.

— Видіа «Шкільної Помочи» в Самборі про- сить о надсиланє фантів на руки Вп. п. Евгенії Стахурової в Самборі. Дохід з лотерії призна- чений на місцеву бурсу св. Володимира Вел.

— Для погорільців. Міністерство торговлі зго- дило ся уділити по знижених цінах дерева до будови тим громадам, що потерпіли від пожарів. Порадно було би, аби дотичні громади зголошу- вали ся в тій справі до міністерства рільництва або прямо, або через своїх послів.

— Фізикатський іспит зложив між иншими др. Василь Ганчаковський.

— З Руского Тов-а педагогічного. VIII. засіда-

ОЛЕКСА БОБИКЕВИЧ.

„НАСТОЯЩІ“.

Комедія в одній дії.

(Конець).

Сцена XIV.

Тіж і БОРОВИЧКА.

ОСТАП.

(тихо на боці до матери, що ввійшла незамічена старим). Матусенко. Вель гарзд! Вже нема «по- літики». Лиш тепер Ви допоможіть!

БОРОВИЧКА.

Дав би Господь! (підходить до Боровича). Що ж ти старий надув ся? Замість тішитись сином, а я сидить, та лиш очима лунає.

БОРОВИЧ

(плачливо-сумно). Нема нам чого тішитись.

БОРОВИЧКА.

Як то? що таке сталоє?

БОРОВИЧ.

Нема у нас сина, Магдуно, нема!

БОРОВИЧКА.

А от, який великий!

БОРОВИЧ.

Ні! то не син! то — «настоящий» а ми — «хахли».

БОРОВИЧКА.

Адже ти казав, що ти сам «настоящий».

БОРОВИЧ

(нетерпеливо). Ет! пусте! (до себе) «настоящий» але — дурень. (До жінки) Куди мені до насто- ящого? Диви, як виглядають правдиві «настоящі»: (показує на Остапа) сердиті, надуті, цурають ся вітця, матери, а говорять так чудно, що такий «настоящий» як я, нічого не зрозумів

БОРОВИЧКА.

Ну, ще нічого такого не сталоє! Хвала Богу, що здоров вернув! Побуде межі нами, (з прити- ском) оженить ся, тай може знов навернеть ся на своє і мову рідну пригадає собі та з «насто- ящого» знов стане нашим, дорогим сином.

БОРОВИЧ.

Бог би з тебе говорив! але я...

ОСТАП.

Нет, матушка, между нами нет нічево обцаво; в сей час уезджаю, возвращаює к нашої об- щей матушке.

БОРОВИЧКА

(з запитанєм до Боровича). Що він таке говорить?

БОРОВИЧ.

А Господь его знає! (До Остапа) Слухай Остапе. Ти до нас не говори, не зви нас «батьюшкою», та «матушкою», бо ми тебе не розумієм і не хочем розуміти.

ОСТАП.

(говорить зрозуміліше, щоб конче порозуміли). Я вас долго мучить не буду. Бду в Київ і там женісь.

(Борович і Боровичка дивлять ся на себе питаючо)

БОРОВИЧ.

Га? Що він каже? Що їде до Києва женитись?

ОСТАП.

Да! да, батушка, їду в Київ; женісь тамже на настоящей русской артистке із балета.

БОРОВИЧ.

Ще лиш того бракувало! (Харпаючись за голову). Боже! Боже! За що Ти мене так карави? (в роз- нуці). Стара! ратуй! ратуй! роби що! Бій ся Бога, босьмо пропали!!!

БОРОВИЧКА

(до Остапа). Синку! таже ти казав колись, що будеш женити ся з Ганусею Ковтівною.

БОРОВИЧ

(сіпає жінку за рукав). Що?! З донькою Ковта? Стара! Що ти говориш?

БОРОВИЧКА.

Ну! то ліпше він поїде до Києва...

БОРОВИЧ

(показано). Ні! не ліпше, не ліпше! Вже най же- нить ся з ким будь, лишень най не їде. Коби лиш схотів!!

БОРОВИЧКА.

Та ти колись любив так горячо Ганусю!

ОСТАП.

Нет, матушка, это халлуша!

БОРОВИЧ.

А що! я казав! Не хоче!

не виділу Тов-а педагогічного відбуло ся дня 9 мая 1903. По прочитанню і прийнятю протоколу з попереднього засідання відчитано і прийнято до відомости: 1) Sprawozdane місячне з бурси Тов. педагогічного. 2) Sprawozdane з Інститута св. о. Николая. — Зі справоздань сих виходить, що бурси розвивають ся успішно і цілю свою сповняють вповні вдоволяючо, як видно з добрих поступів в науках питомців. — 3) Sprawozdane касиєра по конець місяця цвітня. 4) Дальше ухвалено прийняти помічника для касиєра, котрий за відповідною нагородою вів би при тім адміністрацію і експедицію видаваних товариством часописий. 5) Звернувши увагу на великий і сильно даючий ся відчутти брак руских сил учительських по наших селах, рішив ся виділ приступити до отвореня приватного курсу для кандидаток учительського стану і заняті ся скорим переведенем сего рішеня. 5) Ухвалено вислати «Учителя» філіям товариства безплатно, а від слідуячого року також і «Дзвінок» і також бурсам та інститутам. 6) Принято 2 нових членів, від початку року 41 членів.

— **Заліснене пустарів.** На кошти заліснення в сім році пісковатих пустарів призначив краєвий виділ отсі кредити: повітовому виділові в Цішанові 800 К, Ярославі 400 К, Яворові 700 К, Мільці 500 К, Мостисках 600 К, Сокалі 1500 К, і в Тарнобжегу 500 К. Заліснене відбуває під наглядом комісарів лісної інспекції установлених міністерством рільництва.

— **Вісти з Буковини.** Czernow. Tagbl. доносить, що з днем 1. жовтня с. р. отворять нове староство в Вашківцях над Черем. — Президент Буковини ки. Гогенльогє виїхав до Відня і поверне до Черновець в середу. — Страйк столарських помічників в Чернівцях ще не покінчив ся. — Буковина доносить, що дня 12. і 13. с. м. виїхало до Канади поверх 30 осіб з Грушівців, кіцманецкого повіта.

— **Лише 80 піяків є у Львові.** Після статистици комісариятів було у Львові в 1902. році лише 80 налогових піяків. Між ними було 51 мушчя а 29 женщин. Найбільше налогових піяків є в віці 20 до 40 літ, переважно жонатих (замужних).

— **Огні.** В Сусідовичах, самбірського повіта, знищив огонь 13 селянських загород. Шкода виносить около 14.000 К. Огонь походив з підпалу. Селянин Франц Кволік, в п'янім стані, підпалив свою хату, а пожар переніс ся на сусідні доми. — В Книгинині коло Станиславова згоріли оноді два доми, імовірно наслідком підпалу.

В часі від 1. н. ст. цвітня до нині занотовано в нашій часописи 49 пожарів в різних місцевостях східної Галичини, з того чотири пожари в лісах. При прочих 45 пожарах, о скілько дати подані в часописях були правдиві, згоріло 2.100 будинків. Коли приймемо вартість одного будинку на 1.000 К, то загальна шкода заподіяна пожарами у східній Галичині в протягу 1½ місяця, виносить поверх 2 мільони корон.

— **Страшна пригода.** У Верхомлі великій під Мушиною стала ся така страшна пригода Тамо-

шний господар Матвій Грусть вертаючи з церкви, переходив через місток на малім потоці, посовгнув ся і впав коміть головою до води, а спадаючи зачепив ремінем від ходака об розлупане дерево і так повис та висів через три дні під мостом, а ніхто не добачив ані его ані ходака зачипленого об дерево. Аж коли дома занепокоєні почали шукати его і розпитувати за ним, знайшов син его Николай тіло батька. Несчастливий мав 62 літ і полишив по собі вдовицю і сина одинака.

— **Воздушна труба.** Минулої суботи звів ся шалений вихор над Коломиєю, а воздушна труба наробила в садах немало шкоди, вириваючи дерева з корінем. Саме тоді стояли на подвірю касарні при ул. Франц Йосифа резервісти під конаристою липою. Вихор перебігаючи тим місцем, вирвав липу з землі і кинув нею між резервістів. На щастє лише гілляки липи досягли людей і кількох з них легко поранили, а лише один з резервістів тяжко потовк ся.

Того самого дня навістила воздушна труба село Бужок, золочівського повіта, і рознесла 17 селянських загород, вартости 4.600 К. З людей ніхто не потерпів.

— **Різня християн в Македонії.** Берлинські часописи доносять, що мимо урядових заперечень Порти, правдою є, що в околици Монастира Турки вирізали многих християн

— **Борба з чахоткою.** На засіданню берлинського тов-а лікарського, проф. Sommerfeld представив членам новий середник проти туберкулів. Є се порошок з австральської рослини Eusalptus, який змішаний з сіркою і мідяним вуглем убиває туберкулічного пруття.

— **Ватагу вломачів увязнено оноді в Будапешті.** Ватага складала ся з п'ятох осіб: двох механіків, одного шлюсара та его шуриня з женою, і доси розбила 15 кас вертгаймівських. Вломачі допускали ся крадежий в сей спосіб, що чотирох шущин по отвореню дверей входили до середини, а їх спільниця оставала на дворі і вітрихами замикала двері або вікна. Коли злодії розбили касу і забрали гроші, давали знак до отвореня дверей, а опісля знова замикали двері за собою. Доперва рано замічувано крадіж, але тоді було вже за пізно слідити за злодіями.

— **Шекспір на япанській сцені.** Париска Revue доносить: Хоч як скоро Япанці присвоюють собі літературу західних народів Европи, то Шекспір був у них доси майже зовсім незнаний. Вправді вже перед кількома літами визначний япанський автор Чубучіні переклав «Юлія Цезара» для сцени, але сей твір зримінено так тісно до япанської сцени і так сильно прикрашено его епізодами і поетичними вкладками япанськими, що з Шекспіра не остало майже нічого. Ліпше випав переклад «Отелля», якого недавно виставлено на сцені в Токіо. Перекладач Емі Сулін держав ся вірно первовзору і майже нічого не пропустив з діяльогів. Змінив лише сцену діляня: З Венеції і Кипру мусів перенести ся Отелля на острів Формозу. Крім того всі особи одержали япанські імена. Мури-

зве ся Муро, Десдемона — Томопа, Яго — Еа Гозо, а Кассіо називає ся Кашу Тошіо. Розуміє ся, що і костюми були япанські. Представлене викликало дуже сильне вражіє на численних слухачах, хотяй драма Шекспіра не подібна зовсім до япанських драм і можна було побоювати ся, що публика зовсім не зрозуміє твору, тим більше, що головні актори п. Каваками і п-ні Сада Якко в своїй вітчизні зовсім не мають такої слави як у нас в Европі. Давнійша гейша Сада Якко не входила від дитинства в містерій драматичної штуки, тому япанські «клясики» уважають єї радше за дилтантку, а єї славу на европейских сценах приписують низькому рівневи умовому европейської публики. Мимо сего всего «Отелль» дуже добре випав, завдяки артистичній грі акторів. Не змінюючи майже в нічім тексту Шекспіра, актори старали ся своєю грою прихилити характери героїв до япанських понять. Десдемона, заступлена Сада Якко, не була пристрасно розлюбленою женщиною, але любою, лагідною Япанкою. Так само Каваками представив Отелля без тої шаленої зависти і викидів совісти. Є се Япанец, який холодно і спокійно обдумує пімсту і з холодною кровю єї виконує. Такий Отелля відповідає більше обичаєм япанського театру; Отелля шалючого пристрастю Япанці зовсім не зрозуміли би.

— **Хлопіт.** Міністерство внутрішних справ в Спол. Державах розіслало до наукових академій в Сп. Державах обіжчик, в котрім просить учених професорів о пораді, яким способом може ся найліпше зберечи і переховати в цілости оригінальний документ з підписом Юрия Вешингтона, котрим проголошено незалежність Спол. Держав. Сей важний документ, помимо всіх заходів і зусилля, задержати его в добрім стані, розпадає ся, пергамін порохнявіє, а письмо стає ся нечитким.

— **Віщованя.** Англійський ворожбит Кімрі оголосив в світовій газеті льондонській Daily News отсі свої пророцтва на будучність:

1903. Бальфурови грозить небезпечність, а в маю прийде до великої зміни народної. В червні англійський двір буде обходити жалобу. Цар умре. Франція і Росія нападуть на Англію і Япанію, але програють.

1904. В марті заключить ся мир з честію. Султан і бельгійський король будуть прогнані. В Росії, Франції і Туреччині, а може навіть в Іспанії настане великий переворот. В падолисті зложать Рузвельта з президентури Сполучених Держав.

1905. В лютім помре монарх одної з середно-европейських держав, а в серпні лорд Сельсбурі і маршалок Вользелей. В падолисті англійський двір почне знова носити жалобу. В зимі приключить ся німецькому цїсареві щось лихого.

1906. Полуднева Америка стане під оружем і буде нещасливий рік.

1907. В червні і в липні буде революція в Китаю. В падолисті помре Сара Бернгард.

1914. В марті буде в Росії величезний переворот.

1921. В червні помре Рідіард Кіплінг, а в серпні Мікадо.

БОРОВИЧКА.
Она тебе так щиро любить! так тебе ждала, виглядала! (до старого) Та кажи ти що?

БОРОВИЧ.
То нічо не поможе! Все пропало. (З резигнацією до Остапа) Остапе! Послухай матери, будеш мати добру жінку.

ОСТАП
(кидаючись батькови на шию). Добре! таточку, я женюсь з Ганусею і лиш хотів я від Вас почути, що годиться на се.

БОРОВИЧ
(счудований). Га? що? Що ти кажеш? Синку мій! То ти не тото... не «настоящий»?

ОСТАП
(пестячись сердечно). Ні таточку! Я такий сам Русин як і Ви, я люблю свою Русь-Україну над усе, та дорожу нашими народними святощами. А Вам хотів лиш показати, як виглядає правдивий «настоящий».

БОРОВИЧ.
А я думав, що ти справді ренеґат.

ОСТАП.
Ні, отче! Боровичі до сего неспосібні (усміхаючись). Я лиш так так... для політики.

БОРОВИЧ.
А бодай би ова скисла! Ой синку, добру ти мені дав лекцію! Магдуньцю, ти все мала рацію!

БОРОВИЧКА.
А видиш. Я жінка проста, невчена, але я все казала, що тота «політика» ні до чого.

БОРОВИЧ.
Зараз завтра викину всі газети,

ОСТАП.
Ні таточку! чоґож викидати? Будемо читати і одну і другу, але не для «політики» але на тото, щоби знати, що чувати на нашій рідній землиці. А тепер, таточку, позвольте, що піду відвідати сусідів та побачитись з мовою судженою.

БОРОВИЧ.
Чекай! На! а чи ти знаєш, що они мені зробили? Безроги Ковта...

БОРОВИЧКА
(перебиваючи). Ну! вже знов починаєш за політику?! А що казавсь!? (До Остапа). Гануся в кухні, докінчує за мене вечеру для жєнців.

ОСТАП
(вибігає і приводить Ганусю). Ходи! серденько; ходи. Уже все добре! (До старого). Отсе таточку моя любка.

Сцена XV.

Тіж і ГАНУСЯ.

БОРОВИЧ
(з сьмігом). Ага! то се твоя «актрисса з кївскаво балету», твоя «настоящая».

ГАНУСЯ
(з жартобливим докором). Так?! То він вже мав якусь «настоящу» при балеті?

ОСТАП.
Е ні! то лиш так для «політики».

ГАНУСЯ.
Я такої політики не хочу. (Киває пальцем). А може Ви таточку воліли би тамтоту, що «для політики»? (Цїлує старого в руку).

БОРОВИЧ.
Ні! я вже волю «хахлушу». (Цїлує єї в чоло).

БОРОВИЧКА.
От то раз день щасливий: Сина дїждались, політику нагнали, жива докінчили, дїтий заручили. (За сценою чути хор женців, що йдуть в вінець).

Господарю, господареньку,
Ой та втвори воротенька,
Несемо Вам вінець,
Нашому ділу кінець.

ЛЕСЬКО
(вбігає перед ними). Толока буде, толока! (Побачивши Остапа і Ганусю, що стоять побравшись за руки). А може й весіле. Отто си підімо та покуримо!

Всі (потїлюють за женцями). Нашому ділу кінець!

(Заслона паде).

Стрий, в марті 1893.

Тільки наворожив Кіпрі, але не сказав, чи багато найде ся таких, що ему повірять. — Перелиска Реданції. *Вл. Фед.* В такім виді не помістимс.

— Родимці! Пам'ятайте на бурсу Руского Товариства педагогічного у Львові!

Телеграми.

Будапешт, 16. мая. Цісар прийняв нині президента міністрів, Селя, на приватній довшій аудієнції.

Відень, 16. мая. Wiener Ztg. оголошує: Цісар надав р. кат. єпископови в Перемишлі кс. Пельчарови Йосифови ордер залізної корони II кл.

Будапешт, 15. мая. На онодішнім дворісним балю цісар поминув зовсім при серсію президента палати гр. Аповіого. З сего опозиція зробила засадничу квестію і через депутацію зажадала, на адвєнції у Селя, доситьучинєня гр. Аповіому. Президент міністрів Сель обіцяв до 3 днів дати відповідну сатисфакцію. Здавсь, гр. Аповіого прийме цісар на окремії адвєнції. До того часу Аповій здержить ся від проводу палати.

Рєка, 15. мая. В Бучарі поновили ся демонстрації. Понад пів тисячки людей вивалило двері і вікна в громадскім уряді і випустили 25 вязнів. Перед зареквірованім війском товпи розбрили ся.

Осік, 15. мая. Арештували тут богослова, під якого адресою прийшла пачка революційних плякатів.

Будапешт, 15. мая. Угорске кореспонденційне бюро доносить, що в Хорвації на провінції побуюють ся розрухів. В послідних двох днях арештовано 17 осіб. Робітники працюють над направою залізних сигналів, стацій і дротів телеграфічних, знищених демонстрантами.

Атини, 16. мая. Кн. Андрій, син грецкогo короля, заручив ся з княгинєю Батенберг, внучкою помершої королевої англійскої, Вікторії.

Будапешт, 16. мая. При вчерашнім тягненю угорских льосів преміових упала головна виграна в квоті 200.000 К на серію 2113 ч. 22.

Відень, 16. мая. На тутешній політехніці знова почали ся виклади.

Царгород, 16. мая. Вісти Berliner Tagblat-у про нові замахы в Іскіб і Монастири та про різню християн є неправдиві.

Софія, 16. мая. Болгарскій кабінет подав ся до димісії.

Солунь, 15. мая. Відкрито новий підземний хідник, в яким находила ся підложена Болгарами динамітова міна.

Царгород, 15. мая. З певного жерела доносять, що султан двічі інформував ся особисто у Сайд-баші про відносини в Македонї. Сайд-баша мав заявити без обиняків, що виповідженє війни Болгарії уважає одиноким способом полагаждєня македонської квестії.

Надіслане.

Спеціаліст недуг горла і грудий

Др. ЕВГЕН ОЗАРКЕВИЧ

довголітній лікар клінічний і заведеня лічничого в Щавниці, ординує постійно у Львові, ул. Корняків ч. I, II пов. (Народний Дім).

11(50-?)

ФІЗИКАЛЬНО-ДИЄТЕТИЧНА ЛІЧНИЦЯ

д-ра Тарнавского

в Косові (за Коломиєю), ст. зел. Заболотів отворена від 1-го мая до кінця жовтня.

45(9-10)

Небавом виїде з друку „Історія новішої нашої літератури (Без маски)“ О Люнатика. Ціна 40 сотикіє. Замовляти можна у п. Маріяша, Краків, Wielopole 13.

Конкурс.

Дирекція «Кравого Союзу кредитового» у Львові (ринок ч. 10, I. пов.) розписує отсим конкурс на посаду бухгалтера стоваришеня.

Речинєць вношеня власноручно писаних подань назначає ся до кінця мая 1903 р.

Умовини подасть Дирекція устно в льокалі стоваришеня в урядових годинах, або на жадає письменно.

Дирекція.

Тополя Т. ШЕВЧЕНКА.

Серія перекладів дитячих (і дитин) я сарваніи музичних творини і кольороваими до Шенкенкові балюда «Тополя» авіоніи павладом С. Гальберган-Бучачи. Пабувати можна серіями і поодинокю у наклады та у всіх більших книгарнях і торгованх. Ціни низькі.

51(6-40)

„Напівник церковний“

виданий бл. п. Ігнатієм Полотнюком в Перемишлі, можна набувати у тогож жени під адресою: Катерина Полотнюк, вдова по півци катедральнім в Станиславові, ул. Собіского ч. 50.

Ціна брошуров. прим. 4 К. Оправного в пів-полотно 4 К 50 с. Оправного в полотно 5 К. Пересилка постова 60 сот.

„Мечислава“ Під сею фірмою отворено нову робітню жіночих строїв

і школу французского крою у Львові при ул. Хорунщини ч. 16. Властителька робітні по кількелітних студиях за границєю присвоїла собі всі найновіші здобутки на сїм полю, і доложить старань, щоби приєднати собі як найширші круги клієнтелі солідною роботою.

Ціни приступні. Робота на час. 50(5-6)

Огород Colosseum

отворений від 16. мая.

Пасаж Германів при ул. Сонішній.

Артистичну уяву переняв п. Ернест Торн. Щоденно о 8. год. вечером величає представлєнє. В неділю і сьвята два представлєня. Сензацийні новости, ще ніколи не бачені. 5 сестер Lorrison, найславійшій америк. квінтет краси, тансерки Cake Walk. — Йосиф Зейдовский, б. артист варшавских театрів, в своїм репертуарі. — Сестри Сітта, музикально-трансформацийний акт. — Tower and Clayton, сьміхованці. — Sgra Esperanza, іспанське торєро. — Mlle Couer, лірична сьпівачка. — Little Bertha, найменша субретка на сьвітї. — Орхестра 80. п. п. Мимо величезних коштів ціни місць дуже низькі. Білєти можна набувати в бюрі дневників Пльона, ул. Кароля Людвика ч. 9.

Хлібороби і газдині!

котрі хотять всего в господарстві доглянути, як також і такі, котрих обовязок примушує безнастанного ходити, як н. пр. війскові, листоноси, реставратори і їх помічники, люди вікові, котрі чують ся дуже умученими, а найбільше докучає їм біль в ногах і крижах: Незавідне мною випробованє средство «АЙСОН» усуває зовсім через натиранє біль і умучєнє в членах.

АЙСОН!

служить вельми успішно також і тим, котрих свербить тіло і бувають змушені чіхрати ся в ночи аж до крови; натираючи тим средством подразнені часті тіла, уснокоює ся їх і перебуваєє ніч спокійно, ненарушаючи цілковито тіла через чіхравє ся.

Вислаю за послїплатою від 2 корон: Л. ЕЛЛІН, агроном, Львів Підзамче, або Дрогуєрия п. ЮЛІЮША ПОПЄЛЯ, магістра фармації у Львові за жовківскою рогачкою 43 (8-10)

„Тревоги автора і видавника“

(гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на веліновім папері вносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.).

Товариство взаїмних обезпечєнь

ЛЬВІВ РИНОК Ч. 10.

„ДНІСТЕР“

ДІМ „ПРОСВІТИ“

одинокє рускє товариство асекураційнє, заснованє в 1892. р.

обезпечає будинки, движимости, збіжє і пашу против шкід огневих, побирає уміроковану оплату премій, а чистий зиск т. є надвишку з оплат розділяє межі членів яко звороти; в послідних трех літах виносив зворот 8%.

ДНІСТЕР

виплачує шкоди дуже скоро а оцінку шкід переводить разом з делегатом і місцевими членами. За 10 літ виплатив 6.064 відшкодовань в сумі 3,187.258 К.

ДНІСТРА

полїси приймають при позичках Банк краввий і каси ощадности.

ДНІСТЕР

посередничить при обезпечєнях на житє в краківскім Товаристві, відступає часть провізії з таких обезпечєнь на рускі добродійні ціли; длятого на житє треба обезпечати ся тільки через «Дністер».

ДНІСТРА

фонди виносять з кінцем 1902. р. 838.364 К і всі уміщені в цїнних паперах пупілярних.

ДНІСТЕР

уділяє агєнції селянам особливо там, де еще не роблять дотеперішні агєнти.

ДНІСТРА

агєнти заробили вже 432 тисячів корон провізії.